

Gurri i Ndertimit Frymor Nr. 38A

"Si - Kur - Ku bëhet vepruese Tërheqja e tretë?"

Marku 11,23:

„Sepse me të vërtetë po ju them: Nëse dikush i thotë këtij mali: ‘Ngrihu dhe hidhu në det!’, dhe nuk dyshon në zemrën e tij, por beson se ajo që thotë do të ndodhë, atëherë do t’i jepet gjithçka që ai thotë.“

Perendi e kishte shprehur Fjalën e Tij. Më dëgjoni! Unë e besoj këtë. Nuk mund të them se Ai ma ka thënë drejtpërdrejt, por diçka lëviz brenda meje, që thotë: „Ka diçka më të madhe, që tani është gati të shpërthejë në shërbesën time.“

Mbani mend, Ai më ka thënë të jem i nderuar, i bindur dhe i përlur, dhe Perendi do t’ua shtojë këtë.“ Tani, unë përpiqem ta bëj këtë sa më mirë që mundem. [1]

Vini re, pikërisht atë ditë kur ky lajmëtar fillon të shpallë mesazhin e tij. Tërheqja

e parë, shërimi - tërheqja e dytë, profecia - tërheqja e tretë, hapja e Fjalës, zbulesa e mistereve. Nuk ka rend më të lartë për të zbuluar Fjalën sesa përmes profetëve. Por mënyra e vetme që profeti të mund të vërtetohet është përmes Fjalës. Dhe mbani mend, tërheqja e tretë ishte hapja e atyre shtatë vulave, për të zbuluar të vërtetën e fshehur, e cila kishte qenë e vulosur në Fjalë. A e shihni? [2]

Ju e dini, piramida nuk u përfundua kurrë. Guri i qoshes ende duhet të vijë. Ai u hodh poshtë. A mund të jetë kjo, vëllezër dhe motra? Apo a është ky ajo tërheqje e tretë, për të cilin Ai më kishte folur para tre apo katër vitesh?

Tërheqja e parë, ju kujtohet çfarë ndodhi? Unë u përpoqa ta shpjegoja. Ai tha: „Mos e bëj këtë.“

Tërheqja e dytë - Ai tha: „Mos u përpiq.“ Dhe unë e bëra gjithsesi. Ju kujtohet? Secili prej jush e mban mend. Është në shiritat magnetikë dhe në gjithçka tjetër.

Dhe pastaj Ai tha: „Tani, vjen një tërheqje e tretë, por mos u përpiq ta shpjegosh këtë.“ [3] Prandaj duhet ta mbaj mendjen time të përqendruar në këtë mesazh - kjo është ajo tërheqje e tretë - dhe ndaj saj duhet të jem besnik dhe i nderuar. [4]

Kjo ishte tërheqja e parë, fillimi i shërbesës, kur Ai e kishte thënë këtë dhe dallimi ishte të vendosja duart mbi duart e mia, dhe ajo që shqiptoj, ajo ishte. Dhe unë ju kisha thënë - shumë prej jush janë dëshmitarë të kësaj - se si ndodhi që e njoha sekretin e zemrave. A ju kujtohet kjo, përpara se të ndodhte ndonjëherë? Para pesë ose gjashtë vitesh, kjo ndodhi për herë të parë atje në Kanada.

Pastaj Ai tha: “Nëse do të qëndrosh i singertë, kështu do të vazhdojë të ndodhë.” Dhe tani ka ndodhur gjëja e tretë; shihni, ajo vazhdon të ecë përpara pa ndërprerje. [5]

Dua që ju të mendoni për këtë dhe do t’i kthehem edhe një herë. Ungjilli që u është dhënë paganëve është një Ungjill i besimit; nuk ka të bëjë aspak me vepra. Dhe, siç thashë dje, kur Fryma e Shenjtë ra në Ditën e Rrëshajëve, kur ata zbritën te judenjtë (Veprat e Apostujve 19,5), duhej t’u vinin duart mbi ta që ta merrnin Atë. Edhe kur zbritën te samaritanët, duhej t’u vinin duart mbi ta. Por kur erdhën te paganët, në shtëpinë e Kornelit: “Ndërsa Pjetri ende po fliste këto fjalë...” (Veprat e Apostujve 10,44-48), pa vënie duarsh.

Kur vajza e vogël, bija e Jairit, vdiq, prifti tha: “Eja, vëri duart mbi të dhe ajo do të jetojë.” Por centurioni romak, pagani, tha: “Unë nuk jam i denjë që Ti të hysh nën kulmin tim; vetëm thuaje fjalën.” (Mateu 8,5-13). Kjo është e gjitha.

Gruaja sirofenikase, në të vërtetë ishte greke; kur Jezusi i tha asaj: “Nuk është mirë të merret buka e fëmijëve dhe t’u jepet qenve,” ajo tha: “Është e vërtetë, Zot; por edhe qentë nën tryezë hanë thërrimet e fëmijëve.” Ai tha: “Për hir të kësaj fjale, djalli ka dalë nga vajza jote.” (Marku 7,24-30). Prandaj, thuani gjëra të mira, thoni diçka të mirë për dikë! Flisni për Jezusin! Thoni diçka të ndershme, diçka të vërtetë! Ky është udhëzimi për t’u çliruar nga djajtë. Jezusi as që u lut për vajzën. Ai as që tha ndonjë fjalë që ajo të shërohej; Ai thjesht tha: “Për hir të kësaj fjale, për hir të kësaj fjale...”

Hattie Wright, disa kohë më parë, nuk kërkoi asgjë. Ajo thjesht rrinte ulur aty, por tha gjënë e duhur, atë që i pëlqeu Frymës së Shenjtë. Dhe Fryma e Shenjtë u përgjigj dhe tha: “Hattie, kërk çfarë të duash, çfarëdo që të dëshirosh. Shih nëse kjo është reale apo jo. Kërko çfarëdo gjëje,” për shembull shërimin e motrës së saj të vogël të gjymtuar, që rrinte aty e kërrusur; ose dhjetë mijë dollarë që të mos ketë më nevojë t’i punojë ato male; ose rikthimin e rinisë së saj në trupin e saj të konsumuar — “çfarëdo që të kërkosh, kërkoje pikërisht tani. Nëse nuk vjen dhe nuk të jepet menjëherë, atëherë unë jam një profet i rremë.” Kjo është diçka, apo jo?

Jezusi ka thënë: “Thuaji këtij mali...” (Marku 11,23-24). Dhe ju keni dëgjuar se çfarë ka ndodhur. Ky është shërbimi në të cilin po hyjmë. Tani jemi shumë përpara në këtë rrugë. Së shpejti vjen ardhja e Zotit Jezus. Dhe ne duhet të kemi besim për Rrëmbimin, në një kishë që mund të shndërrohet në një çast, sa hap e mbyll sytë, për t’u larguar; përndryshe nuk do të shkojmë (1. Korintasve 15,51-57). Por mos u shqetësoni, do të jetë aty. Do të jetë aty.

Dhe kur të ngrihet fuqia e kësaj kishe, ajo do t'i sjellë vëllezërit e saj; kur të ngrihet fuqia e asaj kishe, ajo do t'i sjellë vëllezërit e saj; fuqia e asaj kishe tjetër do të sjellë edhe më shumë vëllezër; pastaj do të ketë një ringjallje të përgjithshme. Dhe ne po e presim këtë.

Kjo shërbes, sidoqoftë, tashmë është duke u zbehur. Diçka më e madhe po vjen. Mbajeni mend këtë: çdo herë që është thënë nga ky podium ose nga kjo foltore, kurrë nuk ka dështuar. A ju kujtohet shërbimi me dorën? A e patë se çfarë prodhoi? Mendimet e zemrave, a e patë se çfarë prodhoi? Tani vëreni këtë: Thuaje Fjalën dhe shiko çfarë prodhon. Ju kam thënë këtu para vitesh kishës (po i flas Tabernakullit) - para tre ose katër vitesh - diçka është duke u realizuar, do të ndodhë së shpejti. Dhe tani po shpërthen pikërisht... Po zhvillohet vetë. Tani, ne jemi mirënjohës për këtë. Oh, sa mirënjohës jemi, thjesht kaq të gëzuar. [6]

Ju duhet t'i njihni këto fjalë dhe këto gjëra. Shikoni Hattie Wright-in atëherë, kur erdhi tërheqja e tretë. Mbajeni mend, nga gjithçka që ekziston, kjo grua tha gjënë e duhur. Ju duhet t'ia thoni Perëndisë fjalën e duhur, gjënë e duhur (Matth. 15,21-28). [7]

Shikoni, unë para disa vitesh nuk dija aspak për këto gjëra. Dhe kur e thashë, pa e ditur, shikoni çfarë prodhoi. Ai tha: "Tani do t'i marrësh njerëzit për dore dhe mos mendo asgjë, vetëm thuaje atë që të tregohet si një cilësi. Thuaj: është tumor ose çfarëdo qoftë." Pastaj Ai tha: "Do të vijë koha që nuk do të kesh më nevojë ta bësh këtë." "Ajo do ta dallojë saktësisht gjënë që është brenda tyre." Kishim të gjitha llojet e imitimit; ne e dimë këtë, aq sa pothuajse do t'i mashtronte edhe të zgjedhurit, po të ishte e mundur (Matth. 24,23-24). Vëreni se si pjesa tjetër ecën me Fjalën, atëherë do ta njihni nëse është e drejtë apo jo. Megjithatë, Jezusi mbetet ende i njëjti dje, sot dhe përjetë. [8]

Vëlla Branham tha: Dhe kështu i kisha duart e ngritura, dhe papritur diçka më goditi dorën. Nuk e di; nuk mund ta them. A isha duke fjetur? Nuk e di. A ishte një vegim? Nuk mund t'ua them. E vetmja gjë që mund t'ju them është... ishte njësoj si me engjëjt. Ajo më goditi dorën, dhe pashë se ishte një shpatë. Kishte një dorezë prej perle, vërtet e bukur. Dhe kishte një mbrojtëse dore prej ari, dhe tehu dukej si krom; si argjend, por ishte vërtet shumë i shndritshëm. Dhe ishte aq i mprehtë sa brisk, oh! Mendova: "A nuk është ky objekti më i bukur?" Më përshtatej saktësisht në dorë. Mendova: "Kjo është jashtëzakonisht e bukur." Pastaj thashë: "Hej, unë gjithmonë jam frikësuar nga këto gjëra" - nga një shpatë. Dhe mendova: "Çfarë do të bëj vallë me të?"

Dhe pikërisht atëherë një zë gjëmoi nga lart, i cili i tronditi shkëmbinjtë! Ai tha: “Është Shpata e Mbretit!” dhe pastaj unë erdha përsëri në vete. Shpata e Mbretit! Epo, sikur të kishte thënë: “Shpata e një mbreti...”. Por u tha: “Shpata e Mbretit”, dhe ka vetëm Një që është “Mbreti”, dhe ky është Perëndia! Dhe Ai ka një shpatë; ajo është Fjala e Tij, me anë të së cilës unë jetoj! Kështu, Perëndia më ndihmoftë... ndërsa unë qëndroj këtu pas foltores së Tij të shenjtë dhe kjo Fjalë e shenjtë qëndron këtu. Është Fjala. Amen!

Oh, në çfarë dite jetojmë! Çfarë gjëje madhështore! A e shihni misterin? Unë qëndroja aty, kur kjo më la, dhe diçka erdhi tek unë dhe tha: “Mos ki frikë.” Tani, unë nuk dëgjova ndonjë zë; ishte sikur fliste brenda meje. Unë po ju them thjesht të vërtetën - saktësisht atë që ndodhi. Diçka më goditi dhe tha: “Mos ki frikë. Kjo është tërheqja e tretë.”

Tërheqja e tretë, a ju kujtohet? Ai tha: “Ti ke kaq shumë imitues në këtë, për atë që je përpjekur të shpjegosh.” Dhe Ai tha: “Mos u përpiq fare ta shpjegosh.” A ju kujtohet kjo? Sa prej jush e kujtojnë këtë vegim?

Oh, të gjithë. Është kudo në shiritat e incizuar. Ka kaluar tashmë gjashtë ose shtatë vjet. Ai tha: “Mos u përpiq ta shpjegosh. Kjo është tërheqja e tretë, dhe nëse do të të takoj.” A është e vërtetë? Ai tha: “Mos u përpiq...”

Me një këpucë të vogël foshnje qëndroja aty, kur Ai më tha: “Tani bëje tërheqjen tënde të parë me gripin. Dhe kur ta bësh këtë, peshku do të notojë drejt karremit.” Pastaj Ai tha: “Pastaj vëre tërheqjen tënde të dytë, sepse atje do të ketë ende peshq të vegjël. Por pastaj tërheqja e tretë do ta bëjë punën.”

Dhe në atë çast Ai më mori. Ai më ngri lart dhe më vendosi shumë lart, atje ku po zhvillohej një takim. Dukej si një tendë ose diçka si një katedrale. Pastaj pashë diçka si një dhomë të vogël, një vend të vogël atje anash. Pashë se si Drita i fliste dikujt mbi mua - ishte ajo Dritë që ju e shihni atje në fotografi. Ajo u rrotullua larg meje, shkoi drejt tendës dhe tha: “Atje do të të takoj. Kjo do të jetë tërheqja e tretë, dhe ti nuk do t’i tregosh askujt për këtë!”

Dhe në Kanionin Sabino Ai tha: “Kjo është tërheqja e tretë.” Janë tri gjëra të mëdha që lidhen me të. Njëra u shpalos dje, tjetra u shpalos sot. Por ka një gjë që unë nuk mund ta shpjegoj, sepse është në një gjuhë të panjohur. Por unë qëndroja pikërisht aty dhe e shikoja drejt e në sy. Kjo është tërheqja e tretë që po del përpara. Fryma e Shenjtë e Perëndisë... Oh! Kjo është arsyeja pse i gjithë qielli ishte i heshtur!

Tani, unë më mirë të ndalem këtu. Unë ndiej tani se jam paralajmëruar të mos them më shumë për këtë. E shihni? Prandaj mbani mend, arsyeja pse vula e shtatë nuk u hap dhe pse Ai nuk e zbuloi atë, ishte kjo: askush nuk duhet të dijë asgjë për të.

Dhe dua t'ju bëj me dije këtë: para se të dija qoftë edhe një fjalë për këtë, ky vegim më kishte ardhur tashmë vite më parë. A ju kujtohet? Dhe ja ku është. Pikërisht ashtu si edhe ajo tjetra... thjesht rrëshqet drejtpërdrejt brenda Fjalës - saktësisht aty ku ishte. Perëndia e njeh zemrën time: as që kisha menduar për gjëra të tilla - dhe ja ku ishte. Është më vonë sesa mendojmë.

Oh, kjo tregon se vjen nga Perëndia, sepse e shihni që përshtatet saktësisht brenda premtimeve të Perëndisë. Nga fundi i Mesazhit...

Tani vini re këtë: Mesazhi i kohës së fundit, kjo vulë... Ai i zbuloi të gjashta vulat, por për të shtatën nuk thuhet asgjë. Dhe kur të fillojë vula e kohës së fundit, ajo do të jetë një mister i plotë sipas Biblës. Para se ta dimë këtë... mbani mend, Zbulesa 10,1-7: në fund të Mesazhit të engjëllit të shtatë, të gjitha misteret e Perëndisë duhet të bëhen të njohura. Ne jemi në kohën e fundit - hapja e vulës së shtatë.

Si mund ta dija unë të dielën e kaluar, sot një javë më parë, kur predikoja: "Ji i përlur, ji i përlur. Mbani mend se Perëndia vepron në gjëra të vogla"? Nuk isha i vetëdijshëm për atë se për çfarë bëhej fjalë në të vërtetë. Por tani e shoh. Është në një mënyrë kaq të përlur. Ndoshta ju mendoni se diçka e tillë duhet t'i zbulohet Vatikanit; por ajo vjen si Gjon Pagëzori. Vjen si lindja e Zotit tonë në një stallë! I bekuar qoftë Perëndia! Kështu më ndihmoftë Perëndia, ora është afruar! Ja ku jemi tani. Oh, a e shihni tani?

Kujtoni, i dërguari i shtatë ishte... Ai që unë e njihja, engjëlli i shtatë, kishte më shumë domethënie për mua se cilido tjetër. Tani shikoni, ata qëndronin në këtë mënyrë. Unë qëndroja këtu dhe vëzhgoja këta të tjerët... Së pari erdhi një grup zogjsh të vegjël, pendët e të cilëve ishin krejt të dëmtuara. A ju kujtohen? Ata fluturuan të gjithë nga lindja. Grupi i dytë ishin zogj më të ndritshëm, më të mëdhenj. Ata dukeshin si pëllumba dhe kishin krahë të mprehtë. Edhe ata fluturuan nga lindja. Ky ishte marshimi i parë dhe marshimi i dytë. Pastaj erdhën engjëjt!

Unë qëndroja aty, pasi ai shpërthim kishte kaluar, dhe shikoja në atë drejtim nga perëndimi. Dhe ata erdhën, më morën në mes të tyre, dhe pastaj dola drejtpërdrejt nga vetëdija ime. Dhe Ai, njëri prej atyre që po vinte drejt meje, ishte ai që më shikonte aq çuditshëm. Ai ndodhej në të majtën time, kur hyra në konstelacion. Nëse do të numëronim nga e majta në të djathtë, ai do të ishte engjëlli i shtatë që po afrohej.

Tani, kujtoni shtatë të dërguarit. A ju kujtohet piramida prej guri të bardhë në ëndrrën e Junior Jackson-it, të cilën jua shpjegova? Vini re, atë mbrëmje kur u largova... kishte gjashtë ëndrra dhe të gjitha tregonin për të njëjtën gjë. Pastaj filloi vegimi që më dërgoi në perëndim. Shihni sa e përsosur është.

Tani shpresoj dhe besoj se ju jeni të vetëdijshëm se unë ia atribuoj të gjitha këto hirit të Jezu Krishtit, i cili është Autori i të gjithave këtyre. Dhe arsyeja e vetme - ju kurrë më parë në jetën tuaj nuk më keni dëgjuar të flas kështu - por kjo orë po afrohet. [9]

Kështu që tani do t'ju them diçka, të cilën gjatë gjithë kësaj kohe ende nuk e kam thënë. Dhe kjo është ajo për të cilën kemi pritur kaq gjatë, për shumë vite: tërheqja e tretë tani është vërtetuar, dhe jam i sigurt se të gjithë ju e dini se çfarë është.

Tani mbani mend, nuk do të ketë kurrë ndonjë imitacion të saj, sepse nuk mund të ketë. Shihni, nuk mund të jetë. Tani ajo është këtu. M'u tha se së shpejti, pikërisht në këtë kohë tani, ajo sapo ka ndodhur, në mënyrë që të mund ta dëshmojë praninë e saj mes jush; shihni, por nuk do të përdoret në një mënyrë të madhe, derisa ky Këshill Botëror i Kishave të fillojë të bashkohet. Dhe kur kjo të ndodhë... Pentekostalët dhe kështu me radhë mund të imitojnë pothuajse gjithçka që ekziston. Por kur të vijë ajo kohë, kur presioni të zbresë, atëherë do të shihni atë që e keni parë vetëm përkohësisht, se si ajo manifestohet në plotësinë e fuqisë së saj.

Tani duhet të vazhdoj me ungjillëzimin. Ashtu siç u urdhërova në fillim, duhet të vazhdoj. Prandaj, ju e keni marrë Fjalën dhe e dini se për çfarë duhet të shikoni dhe si duhet të qëndroni. Unë duhet të vazhdoj me ungjillëzimin. Dhe miqtë e mi, rrini të qetë dhe thjesht vazhdoni të ecni përpara, sepse ora po afrohet shpejt kur diçka do të ndodhë.

Të gjithë e dinë këtë, sepse po aq e sigurt sa u vërtetua i pari, po aq është vërtetuar edhe i dyti. Dhe nëse doni të mendoni vërtet thellë, ju që jeni Frymërorë. Ashtu siç thotë Bibla: "Kush ka urtësi." I treti është qartësisht i dëshmuar. Shihni, ne e dimë se ku është. Pra, tërheqja e tretë është këtu.

Ajo është kaq e shenjtë, saqë nuk guxoj të flas shumë për të. Ashtu siç më tha Ai në fillim: "Mos thuaj asgjë për të." A ju kujtohet kjo, vite më parë? Ajo flet vetë për veten e saj. Shihni, jam përpjekur t'ua shpjegoj të tjerëve dhe kam bërë një gabim. Kjo do të jetë gjëja, sipas mendimit tim... Nuk po them se Zoti ma thotë këtë. Kjo do të jetë një gjë që do të fillojë besimin e Rrëmbimit për largimin.

Duhet të qëndroj i heshtur për një kohë të shkurtër. Tani mbani mend, dhe kushdo që e dëgjon këtë shirit, ju mund të vini re një ndryshim të tillë në shërbesën time papritur dhe si ajo bie prapa, jo përpara, por kthehet mbrapsht. Ne jemi pikërisht tani në këtë epokë, dhe nuk mund të jetë ndryshe, nuk mund të vazhdojë disi më tej. Ne duhet të presim për një kohë, derisa kjo këtu nga ana tjetër të ndodhë, që të realizohet; atëherë vjen koha. Por ajo është plotësisht e dëshmuar.

Do të vijë një kohë në këtë komb, kur ky komb do të ushtrojë gjithë fuqinë që kishte bisha përpara, e cila ishte Roma pagane, kur ajo u bë Roma papnore. Shihni, ky komb do ta bëjë këtë.

Zbulesa 13 e shpjegon qartë. "Qengji del nga toka. Bisha tjetër del nga uji", grumbullime dhe masa njerëzish. Ky Qengj del atje ku nuk kishte Njerëz.

Një qengj përfaqëson një Relivjion. Dhe mbani mend, ai fliste si një qengj. Ai ishte një qengj.

Dhe pastaj, pas një kohe, mori pushtet dhe foli si një dragua. Dhe ushtroi gjithë fuqinë që dragoi kishte përpara tij. Dhe dragoi është “Roma”, gjithmonë. Pra, a nuk e shihni? Denominacioni romak - “një shenjë”, denominacioni protestant - “një figurë e bishës”. Ai ushtron një forcë që do t’i detyrojë të gjithë protestantët drejt një bashkimi. Duhet të hyhet në këtë këshill botëror të kishave, përndryshe nuk do të mund të kesh më bashkësi.

Tani, praktikisht është pothuajse kështu edhe sot. Nuk mund të shkosh në një kishë dhe të predikosh, nëse nuk ke kartë anëtarësie ose ndonjë dokument identifikimi. Dhe njerëz si ne do të përjashtohen plotësisht nga e gjithë kjo; kjo është absolutisht e vërtetë, sepse ata nuk do të kenë rrugë tjetër.

Do të bëhet gjithnjë e më e ngushtë. Dhe kur të vijë ajo kohë dhe të vijë presioni atje ku do të shtrydhen, atëherë vini re atë që po ju them tani. Atëherë vëzhgoni lëvizjen e tretë, shihni, dhe ajo do të jetë absolutisht për të humburit plotësisht, por do të jetë për Nusen dhe për Kishën.

Tani jemi më afër sesa duket. Nuk e di kur, por është shumë, shumë afër. Ndoshta po ndërtoj një platformë për dikë tjetër që të ngjitet mbi të. Ndoshta do të merrem përpara asaj kohe. Nuk e di. Dhe ajo kohë mund të vijë që javën e ardhshme, që Fryma e Shenjtë të vijë me... dhe të sjellë Krishtin Jezus. Ai mund të vijë që këtë javë. Ai mund të vijë edhe sonte. Nuk e di kur do të vijë. Ai nuk na e thotë këtë. Por unë me të vërtetë besoj se jemi kaq afër, sa që nuk do të vdes nga pleqëria. [5]

Dhe mbani mend lëvizjen e tretë, për të cilën u tha: “Mos i trego askujt asgjë.” Çfarë thashë se ishte ajo? Sa prej jush e mbajnë mend? Oh, sigurisht. A ju kujtohet se si qëndroja aty dhe në vizion përpiqesha t’i lidhja lidhëset e këpucës atij këpucës së vogël? Ai tha: “Ti nuk mund t’u mësosh foshnjave pentekostale gjëra mbinatyrore.”

Dhe unë thashë se kjo do të ishte lëvizja e tretë dhe se nuk do të bëhej e njohur, kështu më ndihmoftë Zoti, me anë të hirit të Tij. Tani, ne kemi arritur pikërisht në kohën e fundit. Nuk ka mbetur shumë, derisa froni i hirit të bëhet froni i gjykimit. [23]

Nëse dëshironi që diçka të ndodhë... Tani, do t’i dëgjoni fjalët e mia për këtë: Kur unë planifikoj diçka, atëherë e di diçka më mirë sesa t’ia tregoj kujtdo. Jo se ai person do ta përhapte më tej; por Satani do ta dëgjonte. E shihni? Atje, në zemrën time, ai nuk mund të hyjë, përderisa Perëndia e mban të mbyllur me anë të Frymës së Shenjtë. Kështu është mes meje dhe Perëndisë, e shihni? Ai nuk di asgjë për këtë, derisa ti ta thuash me gojë. Atëherë ai e dëgjon.

Unë u them njerëzve se kam ndër mend të bëj një gjë të caktuar, dhe pastaj e vëzhgoj djallin se si më vë gurë në rrugë për të më paraprirë. Por kur e marr zbulesën nga Perëndia dhe thjesht nuk them asgjë për të, atëherë është ndryshe.

Mbani mend, Satani gjithmonë do të përpiqet ta imitojë gjënë! Ai do të përpiqet të imitojë gjithçka që bën kisha, dhe është përpjekur ta bëjë këtë. Ne e kemi parë se si ndodhi kjo përmes Antikrishtit. Por kjo është një gjë që ai nuk mund ta imitojë. Për këtë nuk do të ketë asnjë imitim, shihni, sepse ai nuk e di! Nuk ka asnjë mënyrë që ai ta dijë. Është tërheqja e tretë. Ai thjesht nuk di asgjë për të. Ai nuk e kupton atë. [9]

Dhe Engjëlli i Zotit më mori prej andej dhe pashë një tendë gjigante. Një tendë të tillë nuk kisha parë kurrë më parë. Dhe ishte e mbushur kudo me njerëz. Dukej sikur qëndroja mbi njerëzit dhe shikoja poshtë, ndërsa sapo po bëja një thirrje në altar; dhe qindra e qindra njerëz qanin dhe gëzoheshin pasi kishin pranuar Zotin Jezus si Shpëtimtarin e tyre.

Dhe unë shikova, pastaj dëgjova një burrë të ngrihej dhe të thoshte: “Thirr radhën e lutjes!” Dhe njerëzit filluan të rreshtoheshin në atë anë, në të majtën, prej nga unë shikoja poshtë nga platforma, dhe u rreshtuan deri jashtë në rrugë, që të lutej për ta. Vura re në të majtën time, që do të ishte në të djathtën time po të qëndroja në platformë, një ndërtesë të vogël prej druri. Dhe pashë atë Dritë, për të cilën ata kanë bërë fotografinë, e dini, e cila është gjithmonë nëpër takime. Pashë se si ajo Dritë më la mua dhe shkoi drejt asaj ndërtese dhe hyri brenda saj. Dhe një Zë më tha: “Do të të takoj atje brenda. Kjo do të jetë tërheqja e tretë.”

Unë pyeta: “Pse?”

Ai tha: “Nuk do të jetë një shfaqje publike, si me të tjerat.” Dhe kështu ndodhi. Unë jam shumë mirënjohës ndaj Perëndisë për këto gjëra. [10]

Shihni, unë duhet ta kem këtë ndjenjë, sepse e di se atje jashtë është dikush që ende nuk ka hyrë. Dhe unë do të shkoj të peshkoj deri sa... Ai tha, derisa të kapet peshku i fundit. Unë dua ta bëj këtë.

Tani, për ta bërë këtë, pres që diçka të ndodhë në një takim lutjeje. Dhe shumë prej jush e mbajnë mend vegimin për tërheqjen e fundit, këtë tërheqje të tretë. Ju mbani mend se diçka duhej të ndodhte pikërisht para saj. Unë e pashë atë Dritë duke ardhur dhe duke zbritur në atë vend dhe Ai tha: “Do të të takoj atje.” Tani po pres që diçka të ndodhë. [11]

Pra, nëse Zoti do, ne do të jemi këtu dhe do të lutemi për secilin. Sepse unë ndiej se kjo tërheqje e tretë po fillon të lëvizë, e shihni, brenda meje. Unë dua të lutem për secilin. [12]

Tani, ja diçka. Kushtoni vëmendje me kujdes. Ka një dallim midis Engjëllit të Zotit dhe kësaj Drite, sepse unë dëgjova një lëvizje, ashtu siç ndodh kur Ajo vjen këtu në platformë në mbrëmje, si një "Hui", dhe si një flakë që digjet. Dhe Ajo u largua nga unë, dhe unë shkova drejt e poshtë mbi njerëzit në takim dhe qëndrova mbi atë ndërtesë të vogël, dhe pastaj zbriti mbi të. Dhe kur ndodhi kjo, Ai që qëndronte pranë meje, pas meje, i njëjti Zë, zëri i Engjëllit, tha:

"Unë do të të takoj aty brenda, dhe kjo është tërheqja e tretë, por askush nuk do të dijë asgjë për këtë."

Dhe unë thashë:

"Tani, nuk e kuptoj pse aty brenda. Pse pikërisht aty?"

Ai tha:

"Këtë herë nuk do të ketë shfaqje publike."

Dhe unë thashë:

"Nuk e kuptoj pse të hyhet në këtë dhomëz të vogël, në këtë mënyrë."

Dhe Ai tha:

"A nuk është e shkruar nga Zoti ynë: Kur të luteni, mos u bëni si hipokritët, të cilëve u pëlqen të dëgjohen nga njerëzit, por hyni në dhomëzën e fshehtë dhe lutuni Atit tuaj, i cili sheh në fshehtësi. Dhe Ai që sheh në fshehtësi, do t'ju shpërblejë haptas."

(Mat. 6,6-8).

Është plotësisht sipas Shkrimit; çdo herë është kështu.

Dhe unë thashë:

"E kuptoj."

Pastaj Ai më mori në atë vend dhe më uli në atë dhomë ku isha, dhe më tha çfarë të bëja për herën e tretë.

Tani, miq të krishterë, nëse unë largohem nga kjo botë, kjo do të mbetet gjithmonë në kraharorin tim. Por mbani mend fjalët e mia, çfarë do të ndodhë... [13]

Dhe, për aq sa di unë, çdo vizion që Ai më ka dhënë ndonjëherë është përmbushur, përveç atij të vetmi: se unë do të përjetoja një ndryshim në shërbesën time, ku do të lutesha për njerëz në një vend të vogël, si në një dhomë të vogël nën një tendë, ose në një auditor të madh, ose diçka të tillë. Për mua dukej si një tendë. A ju kujtohet kjo? Pothuajse e gjitha tashmë ka ndodhur. Unë duhet thjesht të bëj atë që Ai më thotë të bëj dhe ta lë ashtu. [24]

Tani, kjo dhuratë e madhe! Të tjerat jam përpjekur t'i shpjegoj dhe të tregoj se si veprojnë. Por kjo nuk mund të shpjegohet. Thjesht prisni! Ajo ende nuk do të jetë plotësisht në veprim. Prisni derisa ky këshill botëror i kishave të sjellë këtë përndjekje; atëherë do të ndodhë. Prandaj po kthehem te ju për t'u lutur për të sëmurët. Unë kam vetëm një gjë që Ai më ka bërë të ditur ndonjëherë në jetën time, e cila ende nuk ka ndodhur, dhe ajo është: ndonjë ndërtesë ose një tendë, ku do të vendoset një ndërtesë e vogël, dhe unë duhet të hyj aty brenda dhe të lutem për të sëmurët. Kjo ende nuk ka ndodhur, për aq sa di unë. Kjo është e vetmja gjë që di. [14]

Kur Krishti Jezus u formua në Marinë, atëherë filloi përndjekja. Kjo është e vërtetë. Aty filloi përndjekja e saj.

Dhe e njëjta gjë është edhe në ju. Galatasve 4,19 thotë se Krishti, shpresa e lavdisë (Kolosianëve 1,24-29), po merr formë në ju. Krishti merr formë në ty kur ti vdes dhe Krishti vjen në jetë. Atëherë vini re se si fillon përndjekja. Vini re se si problemet fillojnë në çdo aspekt. Vini re se si djalli do të tërbohet me siguri, kur Krishti merr formë në ju.

Dhe kur Krishti mori formë në Marinë, menjëherë doli urdhri i mbretit për gjithë popullin. Krishti ishte bërë një foshnjë e pjekur, pak para lindjes; pikërisht atëherë erdhi përndjekja e madhe (Mateu 2,1-18).

Tani foshnja është formuar prej kohësh në bark. Por tani po vijmë në ditët e fundit, kur plotësia, mbushja e Hyjnisë, plotësia e Krishtit, do të shprehet mes popullit të Tij. Ai e ka thënë dhe e ka premtuar në Fjalën e Tij. Dhe kur kjo plotësi të vijë, shikoni, atëherë do të fillojnë të ndodhin gjëra të pazakonta, të cilat Ai i ka premtuar. Prandaj udhëheqësit tanë shoqërorë nuk mund ta kuptojnë këtë. Për ta është marrëzi. Por vini re: ata po formojnë një Këshill Botëror të Kishave. Pikërisht në kohën kur kisha fillon të ngrihet në këmbë, kur mbinatyrorja fillon të veprojë. Tani ata janë bashkuar të gjithë në një grup dhe tani do të përpiqen të na ndalojnë, tamam ashtu siç ishte atëherë. [15]

Dhe një burrë apo një grua që ka Frymën e Perëndisë në vete, e jeton këtë Fjalë. Ajo po shfaqet në ta në jetë. Kjo është rrahja e zemrës së të paracaktuarve, sepse Fjala e Zotit vjen tek ata dhe ata janë Fjala për njerëzit: “Letra të shkruara, të lexuara nga të gjithë njerëzit.” (2. Korintasve 3,1-6)

A është kështu? A mund të jetë këtu tërheqja e tretë? [16]

Nuk ka më asnjë dyshim në mendjen time. Unë e di se çfarë është tërheqja e tretë dhe e di se çfarë sjell ajo. Tani tregoni nderim, qëndroni thjesht të qetë! Ora po vjen së shpejti, kur Perëndia do të bëjë disa gjëra të mëdha për ne. [5]

Shërbesen nuk mund ta vrasësh. Ajo vazhdon të jetojë. Mund ta vësh lajmëtarin në gjumë, por jo mesazhin. Ajo vazhdon të jetojë. Dhe vini re: kur erdhi tërheqja e tretë e shërbesës së Tij. Tërheqja e parë ishte shërimi i të sëmurëve. E dyta ishte qortimi i organizatave dhe profetizimi i asaj që kishin bërë, çfarë ishin dhe çfarë do të vinte: çfarë ishte, çfarë është dhe çfarë do të vijë. Kjo është ajo që Ai bëri. A është e vërtetë?

Por tërheqja e tretë e Tij ishte kur Ai u predikoi të humburve, të cilët nuk mund të shpëtoheshin më... Ai u predikoi shpirtrave në ferr, atyre që nuk e kishin pranuar hirin dhe ishin përjetësisht të ndarë nga prania e Perëndisë.

Por megjithatë ata duhej ta kuptonin se çfarë ishte Ai, sepse Perëndia e kishte sjellë Atë atje.

Pyes veten nëse shërbesa e Tij në ditët e fundit po ngjitet në të njëjtën mënyrë si atëherë?

“Siç më ka dërguar Ati Mua, ashtu ju dërgoj edhe unë ju. Veprat që bëj Unë, do t’i bëni edhe ju.” (Gjoni 14,12).

Të humbur, ata nuk mund të shpëtoheshin më. Ata e kishin refuzuar hirin. Ky ishte Zëri i Tij i tretë.

Tani, a ka ndonjë pyetje për këtë? Zëri i Tij i parë: Ai shëronte të sëmurët. A është e vërtetë? Zëri i Tij i dytë: Ai profetizonte. Zëri i Tij i tretë ishte predikimi për të humburit përjetësisht.

Në të gjitha shërbesat ishte e njëjta gjë. Noeu predikoi dhe hyri në arkë. Dhe pasi hyri në arkë, kaluan shtatë ditë ku nuk ndodhi asgjë. Dëshmia e tij u predikoi të dënuarve. Jezusi iu referua Sodomës dhe Gomorrës, si edhe Noeut, duke thënë se do të vijë:

“Ashtu siç ndodhi në ditët e Noeut, ashtu siç ndodhi në ditët e Sodomës, kështu do të jetë para ardhjes së Birit të njeriut.” (Luka 17,26-30).

Por mbani mend, gjatë gjithë asaj kohe Noeu ishte në arkë. Nusja është e vulosur brenda me Krishtin; gjymtyra e fundit është shpenguar. Vula e gjashtë u shfaq vetvetiu. Vula e shtatë e kthen Atë përsëri në tokë. Qengji erdhi, mori librin nga dora e Tij e djathtë, u ul dhe mori në zotërim atë që i përkiste, atë që Ai kishte shpenguar. A është e vërtetë? Ka qenë gjithmonë ai Zëri i tretë. [16]

Ju besoni për shkak të fjalëve të thëna dhe gjërave të tilla që Ai ka thënë për to. Dhe ju të gjithë e njihni dëshminë për ketrat dhe të gjitha këto gjëra të tjera që kanë ndodhur. Por a e keni vënë re: kjo u dha në mënyrë sovrane. Unë kurrë nuk i kam kërkuar Atij: “Zot, më lejo ta bëj këtë, thuaji këto gjëra kështu dhe bëji ato gjëra atje.” Kurrë nuk e kam kërkuar këtë prej Tij. Ai erdhi tek unë me vullnetin e Tij hyjnor dhe tha: “Shko dhe bëje këtë.” Shihni, unë nuk kam kërkuar asgjë fare. Moisiu kurrë nuk kërkoi të zbriste në Egjipt, por ishte Perëndia që e dërgoi atë në Egjipt.

Askush, madje edhe vetë Jezusi tha:

“Biri nuk mund të bëjë asgjë nga vetvetja, por vetëm atë që sheh se bën Ati; sepse çfarë bën Ai, këtë e bën po ashtu edhe Biri.” (Gjoni 5,19). A e dimë këtë? [17]

Dhe mbani mend, ishte i njëjti Ai që tek Gjoni 14,12 tha:

“Kush beson në Mua, do t’i bëjë edhe veprat që bëj Unë.” A është e vërtetë? Ishte Ai që e tha këtë. Ishte Jezusi tek Marku 11,24 që tha:

“Nëse i thua këtij mali (jo ‘nëse i lutesh këtij mali’) — nëse i thua këtij mali: ‘Lëviz prej këtu’, dhe nuk dyshon në zemrën tënde, por beson se ajo që thua do të ndodhë, mund të kesh atë që ke kërkuar.”

Tani, nëse e thua këtë thjesht me guxim të tepruar, nuk do të ndodhë; por nëse ka diçka brenda teje, që je i vajosur për atë detyrë dhe e di se është vullneti i Perëndisë për ta bërë, dhe ti e thua, atëherë duhet të ndodhë.

Ishte Jezusi Ai që e tha këtë:

“Nëse qëndroni në Mua dhe fjalët e Mia qëndrojnë në ju, mund të kërkonti çfarë të doni dhe do t’ju jepet.” (Gjoni 15:7). [18]

Gjoni 1:1:

“Në fillim ishte Fjala, dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi. Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne...”

Perëndia banoi ndër ne në mish. Ai ishte Fjala.

Para se të jetë një fjalë, ajo është një mendim, dhe një mendim duhet të krijohet. Kështu, mendimet e Perëndisë u bënë krijim, kur u shqiptuan përmes një fjale. Kur Ai jua paraqet diçka si mendim, mendimet e Tij, dhe ato ju zbulohen, ato janë ende një mendim, derisa ju t’i shqiptoni.

Prandaj Moisiu doli për t’u lutur, me Shtyllën e Zjarrit rreth tij, dhe Perëndia tha:

“Shko, shtrihe shkopin tënd nga lindja dhe thuaj që të vij në mizat.”

Nuk kishte miza, por ai shkoi dhe e shtriu shkopin atje dhe tha:

“Do të vij në miza.”

Nuk kishte fare miza. Ai u kthye përsëri, por Fjala, mendimi i Perëndisë, tashmë ishte shqiptuar. Ajo është një fjalë; tani duhet të ndodhë.

Tani, a nuk e shihni ku Jezusi e tha këtë?

“Nëse i thoni këtij mali” — jo nëse Unë e them, por nëse ju i thoni këtij mali: ‘Zhvendosu’...

Dhe së pari, mendoj se në kohën e Moisiut, erdhi një mizë e madhe e vjetër jeshile me zhurmën e saj, dhe pas një kohe u bënë mbi dy kilogramë për metër katror. Shikoni, nga erdhën ato? Perëndia i krijoi. A nuk e shihni? [19]

“Pse më thërrisni Mua? Pse më thërrisni Mua, kur Unë e kam provuar se jam me ju? A nuk i kam shëruar të sëmurët tuaj?” do të kishte thënë Ai.

“A nuk ju kam parathënë gjëra që ndodhën pikërisht ashtu? Pastori juaj nuk mund ta bëjë këtë. Isha Unë! Ai është njeri, nuk mundet. Unë jam Ai, Zoti.”

Kështu do të kishte thënë Ai.

“Unë jam Ai që i bën këto. Unë jam Ai që ia jep atij këto gjëra për t’i shqiptuar. Nuk është ai. Është Zëri Im. Unë jam Ai që i ringjall të vdekurit tuaj, kur ata kanë shkuar. Unë jam Ai që shëron të sëmurët. Unë jam Ai që i ka parathënë këto gjëra. Unë jam Ai që sjell shpëtimin. Unë jam Ai që jep premtimin.”

Perëndi, më jep guxim që ta marr këtë Shpatë të Fjalës, që Ai ma vuri në dorë para 33 vjetësh, ta mbaj fort dhe të ec përpara drejt tërheqjes së tretë — kjo është lutja ime. [18]

Është një bekim kaq i mrekullueshëm ta njohim Zotin Jezus si Shpëtimtarin tonë, ta njohim Atë si Shëruesin tonë, dhe ta presim që Ai të vijë si Mbreti ynë, për të themeluar një Mbretëri mbi tokë, ku do të sundojmë dhe mbretërojmë me Të për një mijë vjet, për të qenë përgjithmonë me Të.

Kohët e fundit ju kam treguar se po vjen një shërbesë e re. Sot fola me disa nga vëllezërit dhe u tregova atyre për atë që ndodhi. Mbani mend, kur isha këtu për herë të parë, Zoti më kishte thënë se diçka do të ndodhte: një ndryshim në shërbesë. Ka ndodhur. Ai tha se do të vinte një tjetër dhe ka ndodhur.

Tani, ka një shërbesë tjetër, shumë më e madhe, shumë më e madhe se të gjitha të tjerat së bashku, tashmë e konfirmuar dhe e përgatitur. Shpresoj që të ndodhë sot. Ndoshta po e them thjesht. Nuk kam kohë t'ju shpjegoj, por vëllezërit që e dinë për këtë e dinë se është diçka e mrekullueshme. Do të jetë një gjë kaq e madhe për njerëzit. Dhe unë e falënderoj Perëndinë që ora po afrohet; unë besoj se po vjen koha kur Perëndia do t'i ndihmojë fëmijët e Tij. Veçanërisht do të jetë për ata që nuk arrijnë të kenë besimin për t'u ngritur dhe për t'u kapur fort pas Perëndisë ashtu siç duhet. Unë besoj se Zoti po përgatit tani një rrugë për ne, që të kujdeset edhe për ata.

Disa hyjnë me vrap në besim, thjesht shtrijnë dorën dhe marrin diçka. Po, ky është besim i madh. Por disa kanë besim sa një kokërr sinapi dhe duhet të presin gjatë për të depërtuar. Unë besoj se Zoti po hap tani një rrugë për këta njerëz. Dhe nuk e di se kur do të jetë, por do të jetë. Po aq e sigurt sa që unë qëndroj këtu, do të ndodhë. [20]

Kjo të çon drejt kësaj tërheqjeje të tretë! Unë e besoj këtë. Tani dua t'ju bëj një pyetje serioze, juve që keni kaluar nëpër radhën e lutjes. A mund të besoni vërtet dhe a ndjeni tani se diçka ka ndodhur brenda jush që kur janë vënë duart mbi ju? Ngrini dorën! Ja ku është. Kjo është ajo që kemi pritur. Kjo tani thjesht do të lulëzojë. Shihni, e kam bërë këtë me qëllim. Unë po nxjerr diçka në pah, shihni, ajo ka nevojë për këtë ngarkesë besimi dhe po kthehet pikërisht për të filluar dhe për të hyrë, që besimi të rritet në një masë që nuk e keni parë kurrë më parë. Jo një besim, por një besim i përsosur, i ndërtuar këtu brenda. Dhe shikoni një Perëndi të përsosur me një zemër të përsosur, që mban një premtim të përsosur, përmes Fjalës së Tij të përsosur, e cila është më e mprehtë se një shpatë me dy tehe dhe ndan mendimet e zemrës. Çfarë? Ne po vijmë tani drejt përsosmërisë, sepse njerëzit duhet të arrijnë atje për shkak të rrëmbimit. Kjo është ajo që e mban ende tani; duke pritur këtë Kishë që të hyjë në atë besim të përsosur të rrëmbimit. Prisni për këtë! Kjo do të thotë ende shumë për mua për të hequr dorë, do të thotë ende shumë për ju, por së bashku do ta arrijmë me hirin e Perëndisë. Amen. [21]

Tani, ne e shikojmë këtë orë për të parë se sa është ora. Nëse jo çdo rrotëz në këtë orë punon saktë me njëra-tjetrën, ne kurrë nuk do ta dimë kohën e saktë. A është e vërtetë kjo? Po kështu, na nevojiten të gjithë ne së bashku, nëse duam ta shohim me të vërtetë veprimin e tretë duke bërë diçka për Perëndinë. Nevojitet bashkëveprimi i të gjithëve ne së bashku, që të përulemi para Perëndisë, të rrëfejme gabimet tona, të lutemi dhe t'i besojmë Perëndisë për këto gjëra.

Unë me të vërtetë besoj se Perëndia kurrë nuk do ta vendosë Frymën e Tij në një tempull të papastër, të padrejtë dhe të pabindur. Jo. Duhet të vijë pastrimi i zemrave tona nga çdo gjë e gabuar dhe nga çdo padrejtësi, që ne të mund të jemi të pastër para Perëndisë dhe që Ai të mund ta lërë Frymën e Tij të pastër dhe të shenjtë të veprojë përmes nesh, që këto gjëra të ndodhin. [11]

Unë lutem që Ti ta shpëtosh secilin veç e veç, o Zot. Le të dalë një zgjim i të drejtëve dhe një fuqi e madhe në mes të kishës, pikërisht para se ajo të shkojë. Nuk është e vështirë të lutemi për këtë, sepse Ti e ke premtuar. Dhe ne presim, o Zot, për këtë veprim të tretë, për të cilin ne e dimë se do të bëjë gjëra të mëdha për ne në mesin tonë. [22]